

Тільки вперед - до перемоги!

ПІДТРИМАЙ 100 ОМБР СВ ЗСУ

МОНОБАНКА

11 Травня 2026

Календар

Прокуратура Київщини витратить 1,4 млн гривень на канцелярію

«Якщо сьогодні випасти з глобальних процесів - завтра ти вже не зможеш у них повернутися», - ректор КНУ Бугров

7 Квітня 2026 - 17:26

Тексти

Підписатись

Підписатись

Підписатись

Виборча кампанія на посаду очільника Київського національного університету ім. Тараса Шевченка цьогоріч супроводжується активним застосуванням інструментів інформаційного тиску. Поки анонімні Telegram-канали тиражують закиди на адресу керівництва вишу, у самому університеті підготували нову стратегію, покликану розвивати заклад у найближчі роки. [КиївВлада](#) вирішила відійти від звичного

протоколу та розпитати ректора володимира Бугрова не про передвиборну боротьбу, а про прикладні речі. Як університет боротиметься зі скороченням кількості студентів, кадровими проблемами, чому вирішили оцифрувати архіви Н. Махна і як допоможе країні запровадження російських студій. Про стратегію розвитку, конфлікти, помилки і бачення майбутнього провідного університету країни - Володимир Бугров розповів в інтерв'ю **КВ.**

Про стратегію і візію

КВ: **Пане ректоре, яким ви бачите своє майбутнє та майбутнє університету? Що є першочерговим у планах після переобрання?**

Володимир Бугров: Минулого року ми ухвалили нову стратегію розвитку університету, і зараз ключове завдання – її реалізація. Попередня стратегія була розрахована на сім років: частини показників вдалося досягти, частини – ні. Об'єктивно на це вплинули спочатку пандемія COVID-19, а потім повномасштабна війна.

Сьогодні ми маємо певні лакуни. Зокрема, це інтернаціоналізація в контексті іноземних студентів. Ми чітко бачимо просідання за їхньою кількістю – і не лише в нашому університеті, а загалом в Україні. Причина очевидна: безпекові виклики. Іноземні амбасади не рекомендують ані студентам, ані викладачам приїжджати до України.

КВ: **Як університет реагує на ці виклики?**

Володимир Бугров: Кожен університет обирає власну модель реагування. Наприклад, у Харкові, де ситуація значно небезпечніша, роблять ставку на онлайн-навчання та створення освітніх хабів за кордоном.

Ми обрали іншу модель, оскільки для нас важлива соціалізація студентів і навчання на базі кампусу. Активно розвиваємо академічну мобільність, саме як інструмент інтернаціоналізації. Йдеться про програми Erasmus+ та двосторонні угоди з партнерськими академічними інституціями. Наша мета – щоб українські студенти, виїжджаючи за обміном, формували інтерес до університету серед іноземних студентів.

Маємо сильні показники: у 2025 році – понад 1640 мобільностей, що є найвищим результатом в Україні. Однак тепер важлива не лише кількість, а й якість: визначити ключові партнерські інституції

та зосередити зусилля на розвитку глибокої співпраці – спільних проєктів, стипендій, довгострокових програм.

КВ: Яку роль у стратегії відіграє наука?

Володимир Бугров: Це також ключовий напрям. За останні п'ять років ми досягли суттєвого прогресу: увійшли до Шанхайського рейтингу університетів, значно розширили аспірантуру – сьогодні вона найбільша в Україні. Ми повинні зберігати баланс між освітою і наукою, між соціогуманітарними науками та STEM, адже ми є класичним університетом.

Наразі в університеті функціонують три центри колективного користування науковим обладнанням: у сфері фізики, геології та високих технологій. Це потужні лабораторні бази. Зокрема, Інститут біології та медицини разом з Інститутом високих технологій створили центр новітніх дослідницьких технологій у біології та медицині – важливий як для цивільного сектору, так і для оборони.

Також створено лабораторію фізики та астрофізики високих енергій (спільно фізичний факультет і астрономічна обсерваторія), центр сучасних технологій дослідження речовини Землі та Сонячної системи на базі Інституту геології.

Найближчим часом планується створення ще кількох центрів, зокрема центру мікроскопії та лазерної спектроскопії, а також – за рішенням вченої ради – ще чотирьох нових структур: центру високопродуктивних обчислень і машинного навчання; комплексу інструментальних досліджень нових матеріалів (хімічний факультет); лабораторії поведінкових досліджень (за участі біологів, психологів, соціологів і журналістів); лабораторії гуманітарних досліджень (філософський, історичний факультети та Інститут філології).

Остання, хоч і не потребує дорогого обладнання, є не менш важливою, адже гуманітарні науки також потребують систематизації та розвитку.

КВ: Ви згадували про гуманітарні дослідження. Чи є зараз якісь конкретні проєкти, що поєднують історію та цифрові технології?

Володимир Бугров: Як приклад – проєкти у сфері цифрової гуманітаристики. Зокрема, наш Інститут українознавства разом із бібліотекою імені

максимовича працює над оцифруванням архіву Нестора Махна. У нас є його унікальний архів. Це не просто оцифровка – це глибока наукова обробка: кожен документ має бути науково описаний та каталогізований згідно з правилами документознавства та архівознавства. Спочатку доступ до цього ресурсу буде через корпоративну пошту з мережі університету, але наше завдання – згодом відкрити його для широкого загалу.

Наукова діяльність має дві ключові складові. З одного боку – це прагнення до світового рівня. З іншого – розуміння, що в умовах скорочення контингенту студентів фінансування освітніх статей зменшується. Тому наука й інтернаціоналізація разом стають інструментами залучення ресурсів, зокрема міжнародних грантів.

КВ: Як ви збираєтеся залучати фінансування для цих амбітних проєктів, враховуючи зменшення кількості студентів та загальну економічну ситуацію?

Володимир Бугров: Ми маємо позитивну динаміку: у 2025 році обсяг фінансування науки за спецфондом (гранти, наукові розробки, послуги) склав 137 млн грн – один із найвищих показників в Україні. Для порівняння: у 2024 році – 103 млн, у 2023 – 53 млн, у 2021 – 76 млн. Тобто, ми вже перевищили довоєнний рівень.

Переважна більшість цих коштів – європейські гранти, хоча є також співпраця з Японією та Кореєю. Основний акцент – на природничих науках, ІТ та математиці, адже саме ці напрямки мають високий потенціал комерціалізації й формують основу інноваційної економіки.

Інновація – це не просто новизна. Це рішення, яке є ефективнішим, дешевшим або здатним задовольнити більше потреб. Саме тому ми розвиваємо науковий парк, стартап-школу та міжнародні дослідницькі проєкти. Зокрема, маємо успішну співпрацю з університетом Единбурга у сфері астробіології. Щотижня відбуваються лекції, передано відповідне обладнання... І хоча може виникнути питання: навіщо це під час війни. Але відповідь проста: якщо сьогодні випасти з цих процесів, завтра ти просто не зможеш у них повернутися. Нам потрібно готувати людей, здатних працювати на світовому рівні вже сьогодні.

Університет – це цілісна екосистема. Це науково-дослідна інфраструктура, це люди, які вміють писати гранти, міжнародні програми, як-от Horizon

єигоре чи Erasmus+. написання грантових заявок – це окреме мистецтво, і ми системно розвиваємо цю компетенцію.

Фактично ми кілька років тому «посадили дерево», і сьогодні воно починає давати плоди. Головне – правильно його розвивати й масштабувати результати.

Науково-дослідна частина працює над тим, щоб таких проєктів було якомога більше. Ми співпрацюємо з Національним фондом досліджень, із програмами, які є у світі. Це один із ключових напрямів нашого розвитку сьогодні.

Ми вийшли на рівень, коли маємо базу для формування нових проєктів і подальшого руху вперед. І це стосується не лише природничих наук. Наприклад, Інститут українознавства системно досліджує місце України у світі. В Інституті філології реалізуються потужні програми, зокрема у сфері фольклористики.

Важливо розуміти: ще до 2022 року навіть у польських університетах україністика часто була лише складовою славістики або «російських студій». І це той виклик, який ми маємо усвідомити.

КВ: Сьогодні багато говорять про відмову від усього російського в освіті. Яка ваша позиція щодо російських студій в університеті?

Володимир Бугров: Освітня і наукова діяльність не можуть будуватися виключно на емоціях. Емоційна реакція – це природно, але наступного дня потрібно діяти раціонально. росія нікуди не зникла, і її потрібно досліджувати. Я часто наводжу порівняння з вірусологами: вони досліджують шкідливі віруси в лабораторіях, під мікроскопом і в спеціальному одязі. Так само ми повинні досліджувати «руський мир», щоб зрозуміти, як він став таким і як відбувся перехід від Толстого та Достоевського до Прилепіна. І це має бути предметом наукового аналізу.

Саме тому ми трансформували кафедру російської філології у кафедру східнослов'янських студій. Там це явище досліджується з наукової точки зору, у співпраці з відповідними безпековими інституціями. Більше того, такі дослідження мають бути інтегровані і в освіту – зокрема в журналістику, де важливо розуміти природу пропаганди.

Другий важливий аспект – розуміння того, що росія не є однорідною. Існують поневолені народи, і ми

працюємо над цією темою разом із істориками, філологами, журналістами. Проводимо заходи, дослідження, хоча не завжди афішуємо, адже це має залишатися в науковому полі. Окремо варто згадати і про білоруський напрям.

КВ: У 2023 році університет повернув викладання білоруської мови. Чому це важливо саме зараз?

Володимир Бугров: Це питання не лише освіти, а й геополітики. Бо білоруська – це мова білорусів, людей, які воюють за свободу разом з Україною.

Ще один напрям – це українські студії за кордоном. Ми підтримуємо програми «Українська книжкова полиця» та Глобальну коаліцію українських студій, які патрує Перша Леді Олена Зеленська. За останні три роки вдалося відкрити українські програми більш ніж у десяти університетах – зокрема у Флоренції, Кілі, університетах Іспанії. Це важливо, адже після Другої світової війни советологія в Європі трансформувалася у «російські студії», і Україна часто розглядалася як частина російського культурного, ментального простору. Це створювало підстави для політичних маніпуляцій з боку росії. Сьогодні наше завдання – змінити цю оптику.

Про помилки і перемоги

КВ: Якими були ваші головні кадрові та особисті висновки за цей період? Яким ви бачите себе в майбутньому?

Володимир Бугров: Буду відвертим: за останні роки я став більш раціональним. Найбільше

роки я став більш раціональним. Найбільше розчарування – це втрата довіри до частини людей. Я щиро вважав, що освіта формує критичне мислення і захищає від маніпуляцій. Але практика показала, що це не завжди так. Тому я буду переглядати взаємини з певними людьми. Це не про образу – це про усвідомлений вибір кола довіри.

Другий висновок – необхідність змінити комунікацію. В університеті відбувається дуже багато позитивних процесів, але ми недостатньо їх висвітлюємо. Люди мають розуміти, що і чому відбувається.

Третій момент – правові аспекти. Сьогодні інструменти громадянського суспільства часто використовуються як механізм тиску. Масові запити, псевдоорганізації – усе це створює інформаційний шум і підриває ідею демократичних інститутів.

Тому важливо говорити не лише про права, а й про відповідальність. Свобода завжди має іншу сторону – обов'язок.

Університет у майбутньому має посилити свою роль як дискусійного майданчика. Освіта, наука, інновації і соціальна відповідальність – це взаємопов'язані речі, що мають вдосконалюватися завдяки зусиллям науковців також. Ми можемо говорити про складні теми не тільки відкрито, але й на науковій основі. І це те, яким я б також хотів бачити наш виш.

КВ: Назвіть свої ключові помилки.

Володимир Бугров: Деякі кадрові рішення і, як я вже казав – недостатня комунікація, адже і я, і моя команда недостатньо детально пояснювали свої дії.

У 2022 році, під час оборони Києва, ми добре тримали комунікаційну рамку: двічі на тиждень проводили онлайн-наради з керівниками факультетів та підрозділів – незалежно від того, де вони перебували. Ми постійно пояснювали, що відбувається.

Згодом, у другій половині 2022-го і в 2023 році, з'явилося відчуття, що ситуація стабілізувалася.

Третє – я б волів частіше працювати з колективами безпосередньо. Ідеї та рішення ректорату потрібно пояснювати: чому саме таке рішення ухвалене та яка його логіка.

Загалом головний висновок простий: основний

Загалом головний висновок простий. Основний капітал університету – це люди. Не будівлі, не лабораторії, а саме люди.

Після 2022 року ми змогли посилити університет завдяки виваженій кадровій політиці – запрошенню нових фахівців, зокрема тих, хто повертався або приходив через аспірантуру. Це дало результат. Але цю роботу потрібно продовжувати системно.

Кадрові питання

КВ: Не таємниця, що в науці є великий відтік фахівців закордон. Де брати нові кадри університетам?

Володимир Бугров: Це справді виклик. Один із ключових інструментів – аспірантура. В суспільстві розповсюджена думка, що значна частина вступників-чоловіків приходить і з мотивів відстрочки. Але навіть у цьому випадку система має працювати чесно: якщо людина склала зовнішні іспити й подала документи відповідно до правил – немає підстав її не приймати. Скільки з них залишаться в університеті після завершення навчання? Це фактично пірамідальна модель. Якщо з 400 аспірантів залишиться 10 – це вже хороший результат.

КВ: Чи залучаєте ви фахівців із практики?

Володимир Бугров: Так, це друга важлива траєкторія. Лікарі, судді, адвокати, представники бізнесу, медіа, IT-сектору – вони приходять викладати і діляться актуальним досвідом. Це дозволяє поєднувати академічну і практичну

складові.

Третій напрям – взаємодія з роботодавцями. Ми входимо до топ-200 світових університетів за репутацією серед роботодавців у рейтингу QS. Це результат системної співпраці: компанії приходять до студентів, розповідають про індустрію, формують запит на компетенції і це добре. Згадайте, як у сфері ІТ колись був серйозний розрив між освітою і практикою. Але великі компанії це усвідомили і почали інвестувати у взаємодію з університетами – навчання викладачів, роботу зі студентами. І це дало ефект.

Про попит на професії і зміни освітніх програм

КВ: Чи можлива в Україні модель, коли університети «продають статус», як на Заході?

Володимир Бугров: Частково – так, але ми не можемо просто скопіювати західну модель. Освіта не існує у вакуумі – вона є частиною економічної, політичної та культурної системи країни.

Наприклад, у Німеччині близько 30% населення має вищу освіту. У нас – більше. У 90-ті роки відбулося певне знецінення диплома. Тоді ж була фактично зруйнована система професійно-технічної освіти, яка є сильною у Німеччині.

І тут питання не лише в освіті, а й у суспільному ставленні. Потрібно змінювати цю оптику.

У цьому розрізі в Україні є ще одна значуща проблема – падіння інтересу до природничих наук. Знижується набір на хімію, фізику, математику, біологію, геологію. І це при тому, що саме ці

спеціальності є критично важливими для економіки. Без геологів неможливо будувати дороги чи будівлі, без хімії – фармацію і матеріалознавство, без фізики – сучасні технології. Тому ми робимо ставку на профорієнтацію і намагаємося утримати ці напрямки. Бо якщо їх втратити – відновити буде значно складніше.

КВ: Чи варто в майбутньому переглянути кількість спеціальностей?

Володимир Бугров: Їх завжди поступово оптимізують. Кількість освітніх програм постійно переглядається: щось закривається, щось відкривається. Це безперервний процес.

Наприклад, в Інституті журналістики колись було вісім-дев'ять програм, а зараз на бакалавраті фактично одна. Логіка проста: спочатку дати фундаментальну освіту, а вже потім – спеціалізацію. Подібні підходи застосовуються і в інших галузях.

У біологів, скажімо, раніше також було багато вузьких спеціальностей із окремим набором, а зараз беруть на ширшу – «біологію». Водночас система постійно моніторить ринок: працюють відділ якості освіти, навчально-методичні підрозділи, є взаємодія з роботодавцями та студентами. І тут головне – знайти баланс інтересів.

Бо інколи те, що виглядає «неперспективним», насправді має стратегічне значення. Наприклад, фольклористика – ще десять років тому її могли закрити, але сьогодні це фактично унікальний напрям, який викликає значний інтерес у міжнародних партнерів.

Те саме стосується природничих наук. Коли мене питають, яку спеціальність обрати, щоб мати перспективу за кордоном, я відповідаю: хімія. Попри скепсис, саме вона є базою для біохімії, фармації, матеріалознавства.

Водночас ми маємо враховувати ризики інтернаціоналізації. Якщо вона перетворюється на «квиток в один бік», коли студенти виїжджають і не повертаються, – це проблема. Тому важливо не лише відправляти студентів за кордон, а й забезпечувати повернення – через спільні проєкти, угоди про інтелектуальну власність, інтеграцію досліджень в Україну тощо.

Про подолання впливів війни

КВ: В інших інтерв'ю ви згадували

демографічну «яму» у 2029 році, що призведе до зменшення набору. Як університет планує це долати?

Володимир Бугров: Ми вже працюємо над цим. По-перше, в університеті є фізико-математичний лицей, куди вступають талановиті діти з усієї України. По-друге, маємо два коледжі – оптико-механічний та геологорозвідувальних технологій. Але головне – розвиток магістратури й аспірантури. Саме вони мають компенсувати спад бакалаврату. Незважаючи на війну, ми тримаємо показники набору в магістратуру – у 2024 році це було понад 7,5 тисяч осіб, у 2025-му – майже 7,3 тисячі.

Це дозволяє нам зберігати фінансову стійкість. Хоча кількість іноземних студентів катастрофічно впала з 2020 року (з 1600 до 175 осіб), ми продовжуємо розвивати англомовні програми, зокрема в медицині. Наразі університет забезпечує свою життєдіяльність і за рахунок платного компонента.

Про взаємодію зі столицею та Київщиною

КВ: Якою є взаємодія університету з Києвом?

Володимир Бугров: Ми активно співпрацюємо з містом – у різних форматах. У київській владі працює багато наших випускників, вони звертаються до університету за експертизою, аналітикою. Є взаємодія з районними адміністраціями: Шевченківською, Солом'янською, Печерською, Голосіївською, та й іншими також.

Місто допомагає і в господарських питаннях

місто допомагає і в господарських питаннях. Наприклад, нещодавно ми завершили тривалу історію із забудовником "Аркада" – університет отримав 15 квартир у введених в експлуатацію будинках. Це – результат складних, але конструктивних переговорів.

Місто дуже допомогло під час енергетичної кризи, вирішувати питання з тепlopостачанням. Ми не залишалися сам на сам із цими проблемами.

КВ: Ви також почали працювати з громадами Київщини. Як виникла ця ініціатива?

Володимир Бугров: Важливо розуміти: це не лише про профорієнтацію. Ініціатива йде від самих громад – від людей, які думають про майбутнє своїх територій. Ми працюємо не лише з випускниками, а й із учнями 8-9 класів. І тут вже не можна говорити лише про вступ – потрібно говорити про життя, про вибір, про майбутнє.

Для нас це також був виклик, адже система звикла працювати у форматі «йдіть до нас навчатися». А тут потрібно було змінювати підхід – показувати можливості, приклади, формувати бачення.

Фактично йдеться про створення «мостів» – між регіонами, між громадами, між поколіннями. Ми працюємо з Харківщиною, Сумщиною, Тернопільщиною, Хмельниччиною. Наша мета – показати молоді, що майбутнє можна будувати в Україні. Але для цього потрібен запит і партнерство з боку громад.

Про скандали та передвиборчу боротьбу

КВ: Не можемо оминути важкі теми. Що ви

КВ: **не можемо оминати акції протесту. що ви сказали студентам, які прийшли до вас? Як уникати таких кейсів у майбутньому?**

Володимир Бугров: Чесно кажучи, ситуація не проста. Університет завжди був простором свободи, де кожен має право вільно висловлювати думки й порушувати ті чи інші питання й проблеми. І я пишаюся тим, що за моєї каденції це не змінилося. Ніхто не чинив жодних спроб обмежити таке право.

Більшість студентів діє щиро – з відчуття справедливості. Але проблема в тому, що часто люди реагують, не розібравшись у суті справи. Наприклад, на зустрічі про яку ви говорите, я прямо запитував: «Ви читали документи, про які йдеться?». У більшості випадків – ні. Мітинги – це радше емоційна реакція.

Тому тут головне – більше пояснювати, більше говорити, працювати з фактами. І водночас – розуміти, що є й ті, хто свідомо маніпулює ситуацією та громадськістю інформаційно, щоби досягати своїх особистих вигод, особливо в контексті цьогорічної весняної виборчої кампанії на посаду ректора. Це, мабуть, один із найскладніших викликів.

КВ: **У вас же мають діяти гарячі лінії, комісії для розгляду скарг на неетичну поведінку. Чи були відповідні дзвінки на гарячі лінії?**

Володимир Бугров: Ні, не було. Також важливо, серйозні порушення етики мають мати під собою низку доказів, а також заяви потерпілих.

В університеті є відповідні механізми реагування – зокрема, етична комісія. І студенти про це знають: якщо виникають проблеми – можна звертатися.

Були конкретні кейси. Наприклад, одна студентка зверталася зі скаргою. Ми розглянули ситуацію на рівні комісії, вона також подала заяву до поліції. У таких випадках ми намагаємося максимально захистити людину в межах наших повноважень.

КВ: **Тобто університет може діяти лише в межах внутрішніх процедур?**

Володимир Бугров: Саме так. Ми не є правоохоронним органом. Ми можемо оцінити етичну складову і прийняти рішення в межах університету.

КВ: **На чому ви порозумілися з мітингувальниками? Вони пішли - чи**

повернутися?

Володимир Бугров: Вони звернулися до міністерства, яке зараз перевіряє мій контракт. Вони вимагають мого відсторонення, але підстав для цього немає. Щоб проводити повноцінну перевірку, мають бути відповідні заяви, наприклад, до поліції. Цікаво, що Telegram-канал, який підбурював людей публікаціями та їх координував, зник саме в день мітингу.

КВ: Хтось в мережі запідозрив вас в тому, що канал закрили. Це так?

Володимир Бугров: Ні, не маю до цього жодного стосунку. Не виключаю, що це частина конспірологічного сценарію: закрити його, щоб потім відкрити знову і дезінформувати з новою силою.

КВ: Ви говорили про необхідність регулярних зустрічей ректора зі студентами.

Володимир Бугров: Так, я вважаю, що такі зустрічі мають відбуватися щонайменше раз на місяць або квартал – залежно від ситуації. Я їх проводжу. Оголошуємо зустрічі, приходять студенти, навіть організовували зустріч у сховищі. Сьогодні студентське самоврядування займає відчутно опозиційну позицію, але раніше ми завжди знаходили спільну мову і мали хороші результати співпраці.

КВ: Ви готові до публічної дискусії з іншими кандидатами на посаду ректора КНУ?

Володимир Бугров: Так, я готовий до дискусії з будь-ким, хто подасть документи. Зараз ми входимо у виборчу фазу. Я офіційно подав документи і готовий до відкритої дискусії про програми та майбутнє з будь-яким опонентом.

КВ: Чи можливий сценарій, що вибори не відбудуться?

Володимир Бугров: Ні, думаю, вибори відбудуться. Напевно, спроби зриву можуть бути. Це складні політичні ігри, але я готовий захищати візію розвитку університету.

КВ: Що з вашою апеляцією у справі щодо неправильного заповнення декларації?

Володимир Бугров: Відбудеться 21 квітня. Я вірю, що суд ухвалить об'єктивне рішення.

КВ: Що дає вам сили та оптимізм продовжувати роботу попри всі шторми та

тиск?

Володимир Бугров: По-перше, досвід показує, що людей, які розуміють ситуацію і перспективи, більше. По-друге, є динаміка – ми бачимо, що з'являються нові проєкти і є люди, готові над ними працювати.

І, звісно, мене підтримує родина. Вона в мене повністю освітянська: батьки були вчителями, дружина – викладачка, син – також викладає. Вони принципово не займають адміністративних посад і працюють на загальних умовах, із великим навантаженням – щоб уникнути будь-яких звинувачень у конфлікті інтересів.

Вони були зі мною і 24 лютого 2022 року, нікуди не виїжджали. І ця підтримка для мене дуже важлива.

Резюмуючи, абсолютна незалежність університетів – це певною мірою міф. У всьому світі виші інкорпоровані в державні чи корпоративні системи. Ми бачили це на прикладі провідних американських університетів, коли через політичні події фонди починали відкликати кошти. В Україні ми маємо систему «бюджет-контракт», де держава повинна виступати регулятором, щоб уникнути демпінгу та знецінення дипломів. Я не вірю, що найближчим часом великі українські банки чи корпорації масово почнуть інституційно вкладатися в освіту. Ми повинні будувати свою систему, виходячи з нашої ментальності та економічних реалій. Університет має бути гнучким, відкритим до індустрії, але при цьому зберігати свій академічний фундамент. Тільки так ми зможемо пройти крізь кризові роки, зберегти кадри і підготувати нове покоління фахівців, які будуть відбудовувати країну. Це мій обов'язок як ректора – забезпечити цю сталість і візію, попри всі зовнішні та внутрішні шторми.

[Читайте: «Я не зламаюсь», – ректор Бугров прокоментував протести під стінами КНУ](#)

Фото: Facebook Володимира Бугрова

[КиївВлада](#)

Ігор Дармостук

[#аспірантура](#)

[#вибори ректора](#)

[#викладачі](#)

[#вища освіта](#)

[#національний університет «Київський колегіум»](#)

[#національний університет «Київський колегіум»](#)

#відоудова освіти | #володимир оугров
#гранти | #еразмус | #інтерв'ю
#інформаційні атаки | #кадрова політика
#Київ | #київщина
#кнун імені тараса шевченка
#міжнародна співпраця | #наука
#наукові дослідження | #новини києва
#новини київської області
#новини київщини | #освіта
#стратегія розвитку | #студенти
#студентське самоврядування
#університети

Поділитися
Поділитися
Поділитися

Рекомендуємо до перегляду

Півмільярда за 1,5 кілометри: у столиці розпочинається ремонт частини вулиці Милославської

09:00 Столична корпорація "Київавтодор" замовила капітальне оновлення частини вулиці Милославської. Після цього тому

п'ять років тому
було
відремонтовано
відрізок між
вулицями
Радунської та
Бальзака, тепер
же роботи...

Третя
закупівля, той
самий
підрядник і 2
млн грн
ймовірної
переплати: на
Київщині
збудують
амбулаторію

09:00 У селі
Данилівка на
Київщині
будують
амбулаторію з
укриттям.
Управління
економічного
розвитку,
житлово-
комунального
господарства,
капітального
будівництва та
інфраструктури
Калинівської
селищної ради
уклало вже...

**Чим далі, тим
більше
бюджетних
втрат: аудитори
КМДА
перевірили
роботу
Департаменту
ІКТ і
“Київтелесервісу”**

09:00 Аудитори
столичної мерії
нещодавно
відзвітувалися
про аудит
діяльності
Департаменту
інформаційно-
комунікаційних
технологій (ІКТ)
КМДА і
підпорядкованого
йому СКП
“Київтелесервіс”
при створенні
мережевої
інфраструктури
в...

Зробити внесок

11 Травня 2026, 19:45

Прокуратура Київщини витратить 1,4 млн гривень на канцелярію

11 Травня 2026, 19:23

**Бородянська громада підписала меморандум про співпрацю з
нотаріусами Київщини**

11 Травня 2026, 19:05

**KAN Development прозвітувала про динаміку будівництва у ЖК
Respublika**

11 Травня 2026, 18:44

Підпільне казино у бізнес-центрі Києва: підозра, суд, вирок

11 Травня 2026, 18:24

**У Києві продовжили обмеження на рух транспорту Оріховатським
шляхопроводом (схема)**

11 Травня 2026, 18:04

У Києві судитимуть двох чоловіків за збут кокаїну. МПМА та

У Києві судитимуть двох чоловіків за збут кокаїну, підпід та амфетаміну (фото)

11 Травня 2026, 17:45

Тротуари Північного мосту відремонтують за 11,6 млн гривень

11 Травня 2026, 17:27

Тандир знов у СІЗО: ДБР підозрює ексголову Макарівського райсуду в привласненні “мертвих квартир”

11 Травня 2026, 17:03

Столичні поліцейські затримали 44-річного киянина, який розбещував маленьку дівчинку

11 Травня 2026, 16:43

Петиція про доступ собак-помічників людей з інвалідністю до метро не набрала голосів

Вибори

6 Вересня 2022, 15:09

Апелляционный суд Киева сегодня рассмотрит дело генерала Романенко, обвиняемого во взяточничестве

Сегодня, 6 сентября, в 16.30 судьи Киевского апелляционного суда Ирина Горб, Ирина...

1 Серпня 2022, 15:23

В Фастове на Киевщине в течение недели будут ограничивать водоснабжение ночью

В связи с большим превышением дневного потребления воды над ее добычей в...

21 Липня 2022, 16:20

Укргазбанк присоединился к восстановлению Макаровской амбулатории

Широкомасштабное российское вторжение стало невероятным вызовом для всего сообщества. Украинцы собирают деньги...

Про Нас/Редакційна
Політика

Контакти

Правила Використання Матеріалів